

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

EASTMAN / SIDI LARBI CHERKAOUI

Fractus V

Residència de creació al GRANER
Del 14 al 17 de gener a les 20:30 h (dg 18 h)
Sala MAC. Preu 25 €

Fractus V

El maig de 2014 vaig presentar una breu creació amb motiu del 40è aniversari de la Wuppertal Tanztheater de Pina Bausch. **Fractus** era un trio amb què volia debatre la fractura entre l'individu i la societat. L'espectacle estava inspirat en els textos del lingüista i filòsof polític judeoamericà Noam Chomsky. Les seves idees em porten a la reflexió següent: «L'única manera que té l'individu de protegir-se de la propaganda política i social és estudiar tota la informació disponible. Cada dia ens bombardegen amb notícies que intenten influir en la nostra manera de pensar. Filtrar-ho tot i resistir-se a creure el que ens volen fer creure és un exercici molt intens.»

Aquest breu espectacle, amb la seva cerca de moviments primaris al caire del tribal i el folklore, va suscitar el desig de més. A **Fractus V**, vull aprofundir en les nocions de la informació i la manipulació; la propaganda enfront d'una perspectiva més «objectiva» i basada en fets. També prenc com a punt de partida la «llibertat d'expressió». Tot i que avui dia sovint es trenquen tabús, i malgrat que algunes veritats són innegables, encara no tenim la capacitat de pair o situar aquestes veritats en el context adequat. Per això, sovint ens veiem empesos cap a una mentalitat de «nosaltres contra ells». Tenim la informació, però no sabem com utilitzar-la. Preguntes que em plantejo: «Potser algunes llibertats encara s'han de contextualitzar? Fins a quin punt pot ser neutral el nostre pensament? En quina mesura ens identifiquem amb les causes de les injustícies socials? On comença o on acaba la responsabilitat personal?»

La defensa aferrissada que fa Chomsky de la «llibertat d'expressió» contra els intents polítics de controlar i manipular els mitjans de comunicació connecta amb la meva necessitat com a artista d'un espai per reinventar constantment la meva identitat. Aquest procés necessari de renovació no s'esdevé gradualment. Es dona a través de fractures radicals i de la capacitat de desprendre's del passat. L'evolució és el resultat combinat d'una successió infinita de petites i grans revolucions. Cada dia és un ritus de pas, un punt de no-retorn.

Fractus V és una creació amb cinc intèrprets de dansa contemporània molt diversos. El ballarí francès **Dimitri Jourde**, tot un virtuós, s'ha format en l'àmbit del circ. L'americà **Johnny Lloyd** prové del món del lindy hop i és músic. El ballarí espanyol **Fabián Thomé Dutena** va començar la seva trajectòria professional com a ballarí de flamenc amb Joaquín Cortés, i **Patrick «Two Face» Williams** es va formar en l'ambient del hip-hop i el breakdance. Jo, **Sidi Larbi Cherkaoui**, he enriquit el meu llenguatge coreogràfic a través de l'intercanvi amb diferents tradicions de dansa durant els darrers quinze anys.

Tots tenim trajectòries diferents en el món de la dansa, però, tot i així, els nostres moviments dialoguen entre ells. A més, compartim el desig de crear una comunitat interessant, tant a l'escenari com a la vida diària.

La música en viu d'aquest espectacle segueix la mateixa filosofia. Col·laboro amb el percussionista i cantant japonès **Shogo Yoshii**, el cantant i músic coreà **Woojae Park**, i el virtuós compositor i intèrpret indi de sarod **Soumik Datta**. Tots són experts en les seves tradicions musicals, però també tenen curiositat per les fusions. Tots són músics amb qui ja he col·laborat anteriorment. Vuit nacionalitats i identitats diferents dialogaran per arribar a un tot intens, dramàtic i fluid.

Fractus V és un reflex de les fractures naturals que calen per créixer i enfortir-se.

Sidi Larbi Cherkaoui, març de 2015

Crèdits

Coreografia **Sidi Larbi Cherkaoui**

Dansa **Sidi Larbi Cherkaoui, Dimitri Jourde, Johnny Lloyd, Fabian Thomé Duten, Patrick Williams Seebacher / Twoface**

Música en viu **Shogo Yoshii, Woojae Park, Kaspy N'dia, Soumik Datta**

Composició música **Shogo Yoshii, Woojae Park, Sidi Larbi Cherkaoui, Johnny Lloyd, Soumik Datta**

Assistent coreògraf i director assajos **Jason Kittelberger**

Entrenador vocal **Christine Leboutte, Steve Dugardin**

Dramaturg **Antonio Cuenca**

Escenografia **Herman Sorgeloos, Sidi Larbi Cherkaoui**

Implementació escenografia **Patrick 'Sharp' Vanderhaegen, Martin Baarda**

Il·luminació **Krispijn Schuyesmans**

So **Jef Verbeeck**

Tècnic **Mathias Batsleer**

Disseny vestuari **Sumire Hayakawa**

Vestuari **Elisabeth Kinn Svensson**

Director tècnic **Patrick 'Sharp' Vanderhaegen**

Coordinador tècnic **Tom Van Aken**

Producció / tour manager **Arnout André de la Porte, Lars Boot**

Producció Eastman (Antwerp)

Coproductió deSingel International Arts Campus (Antwerp), Migros Culture Percentage Dance Festival Steps (Zürich), Sadler's Wells (London), PINA40 Wuppertal, Baerum Kulturhus (Oslo), Tanzhaus NRW (Düsseldorf), Schauspiel Köln, National Arts Center (Ottawa), Wexner Center for the Arts at the Ohio State University (Columbus), Ludwigsburger Schlossfestspiele, La Villette (Paris), Les Théâtres de la Ville de Luxembourg

Amb el suport Vlaamse Overheid, Fondation BNP Paribas

Agraïments Circuit-Est centre chorégraphique (Montreal), Espace Marie Chouinard (Montreal), Royal Ballet Flanders (Antwerp), Graner/Mercat de les Flors de Barcelona, Kazutomi 'Tsuki' Kozuki, Elias Lazaridis, Karthika Nair, Guy Cools, office Eastman, technical team deSingel, ASICS I Onitsuka Tiger (Japan) Eastman is in residence at deSingel International Arts Campus (Antwerp)

Estrena mundial 16 de setembre de 2015, deSingel (Anvers)

Antonio Cuenca Ruiz sobre *Fractus V*

«Com és que sabem tan poc de les coses si tenim tanta informació al nostre abast?», es pregunta el filòsof Noam Chomsky. Fa més de vint anys que la llibertat d'opinió i d'expressió es troba sota coacció, mentre que la informació es multiplica exponencialment. Fins a quin punt és autònom el nostre pensament, tenint en compte que ens veiem immersos en una espiral d'imatges sobre els esdeveniments més actuals? Sidi Larbi Cherkaoui parteix d'aquestes preguntes, però distingeix entre dos tipus de pensament. De vegades arribem a una idea pel que hem sentit, pel que ens diuen. O bé pel que hem llegit en un llibre, o potser per l'adoctrinament de la publicitat.

Són idees diferents de les que sorgeixen arran del que experimentem quan vivim, quan toquem, quan sentim, quan mengem...

Així doncs, hi ha un pensament físic, una manera de pensar que sorgeix de nosaltres mateixos o amb nosaltres mateixos. I aquesta meditació física, que s'origina a la nostra epidermis i que ens penetra fins ben endins, podem considerar-la sinònim de pau i serenitat? És possible que el pensament creï un capoll per protegir-nos dels atacs del món exterior i de les cruels i contradictòries notícies que genera? Potser no, replica Sidi Larbi Cherkaoui. Les nostres pròpies ments són competitives només quan estan inquietes. El nostre pensament corre el risc d'esdevenir un sistema tancat, i el seu capoll protector, una presó. El nostre «ésser» existeix a partir de tants «jos» com pensaments simultanis tenim. Així doncs, el «jo» només es mira a si mateix en tercera persona.

Fractus V explora aquesta dislocació (del cos, de la llar, de les mans i dels ulls...) del pensament. «Els nostres primers mestres de filosofia són els nostres peus, les nostres mans, els nostres ulls.»

Antonio Cuenca Ruiz (dramaturg)

Text de *Fractus V*, de Noam Chomsky

La informació hi és, però hi és per a fanàtics, per a persones disposades a destinar bona part del seu temps i de la seva energia a explorar-la, i a comparar les mentides d'avui amb les filtracions d'ahir, i així successivament.

És feina per a un investigador i... simplement no té cap mena de sentit demanar a la gent normal i corrent que es dediqui a investigar tots els temes.

La qüestió és que tots hem de treballar, i per això el sistema de propaganda té tant d'èxit. Molt poca gent té prou temps o energia, o prou compromís, per lluitar aquesta batalla constant que es necessita per poder sortir de la propaganda habitual.

El més fàcil, quan tornem a casa i estem cansats i hem tingut un dia complicat, és que no dediquem el vespre a un projecte de recerca, per tant encenem la tele i diem: «segurament tenen raó». Ens mirem els titulars dels diaris i ens mirem els esports o alguna altra secció. Així és com funciona el sistema d'adoctrinament, perquè evidentment el material hi és. El que passa és que ens hem d'escarrassar per trobar-lo.

Hem de formar-nos una opinió independent i treballar-la, i fer-ho sols és summament difícil. El que té de bo aquest sistema és que aïlla tothom. Cadascú està assegut a casa davant del televisor, tot sol. I és molt difícil tenir pensaments i idees en aquestes circumstàncies. No podem lluitar contra el món tot sols. Tot i que hi ha persones que sí

que en són capaces, la veritat és que són una ínfima minoria. La manera de fer-ho és organitzar-se. Així doncs, en el context de la política i d'altres organitzacions, caldrà que s'ofereixin cursos d'autodefensa intel·lectual.

El que hem de fer és unir-nos a altres persones i mirar de trobar una veritat comuna, una veritat que pugui ser la base per a una forma de convivència sana, en què puguem escoltar els altres i dir-los què pensem, i a la inversa, i en què puguem mirar d'animar la gent a pensar per si sola. Per qui ens hauríem de preocupar realment és per les víctimes d'un sistema –del sistema que sigui– i no pas per la gent poderosa. Per tant, el lema hauria de ser «comprometem-nos amb els indefensos, ajudem-los, i ajudem-nos a nosaltres mateixos a trobar més veritats». No és un lema que es pugui formular fàcilment en poques paraules –ni tampoc és fàcil de ser-hi coherent en el dia a dia–, però des del meu punt de vista, és el que cal.

Sidi Larbi Cherkaoui

Sidi Larbi Cherkaoui va debutar com a coreògraf el 1999 amb el musical *Anonymous Society*, d'Andrew Wale. Des d'aleshores, ha creat més de 20 peces coreogràfiques i ha obtingut un gran nombre de guardons de gran prestigi. El 2008, el teatre Sadler's Wells va nomenar-lo artista associat, i des de l'any 2010 ha estat director artístic del Festival Equilibrio de Roma. Així mateix, l'1 de setembre de 2015 es va convertir en el nou director artístic del Reial Ballet de Flandes.

Tot i que va crear les seves primeres peces (*Rien de Rien*, *Foi*, *Tempus Fugit*) com a membre destacat del col·lectiu belga Les Ballets C de la B, també va concebre obres que van ampliar i consolidar la seva visió artística: *Ook* (2000), amb Nienke Reehorst i els actors amb discapacitat intel·lectual de la companyia Theater Stap; *D'avant* (2002), amb Damien Jalet i ballarins-cantants de la companyia Sasha Waltz & Guests, i *Zero Degrees* (2005), amb Akram Khan. Entre els anys 2006 i 2009, durant el període en què fou artista associat de Het Toneelhuis a Anvers, va aprofundir en l'exploració de les equacions entre el jo i l'alteritat mitjançant l'espectacle *Sutra* (2008), el seu diàleg amb els monjos guerrers del temple Shaolin; *Dunas* (2009), amb la *bailaora* de flamenc Maria Pagés, i *Play* (2010), amb la ballarina de *kuchipudi* Shantala Shivalingappa.

El 2010, amb la fundació de la companyia Eastman a Anvers, Cherkaoui va començar una nova fase en la seva trajectòria, marcada per *Babel*, un espectacle coreografiat juntament amb Damien Jalet i dissenyat per Antony Gormley que va rebre nombrosos premis. El van seguir *TeZuka* (2011) –el seu homenatge a Osamu Tezuka, el pare del manga modern– i *Puz/zle* (2012). El 2013 va estrenar *4D* i *生长genesis* (Eastman), *Boléro* (creat conjuntament amb Damien Jalet i Marina Abramovic per al Ballet de l'Òpera de París) i *milonga* (per al Sadler's Wells).

Actualment, Cherkaoui continua treballant amb tot un ventall de teatres, òperes i companyies de ballet de tot el món (Ballet Nacional d'Holanda, Ballet de l'Òpera de París, GöteborgsOperan Danskompani, Ballet de Stuttgart). A més, es va guanyar el reconeixement internacional amb la coreografia que va crear per a la pel·lícula *Anna Karenina* (2012), de Joe Wright. També va dirigir i coreografiar *Shell Shock* (2014), una òpera per al Teatre Reial de La Monnaie (Brussel·les), amb música de Nicholas Lens i text de Nick Cave.

Eastman

La companyia Eastman va néixer el gener del 2010 amb la finalitat de produir i difondre els espectacles del coreògraf i director artístic Sidi Larbi Cherkaoui. La producció d'aquest artista ofereix al públic una àmplia varietat de projectes i col·laboracions: des de dansa contemporània fins a teatre, ballet, òpera, musicals i altres tipus d'espectacles. La seva concepció no jeràrquica del moviment, el llenguatge corporal i la cultura és la base de la seva visió artística. Establerta a la seva ciutat de naixement, Anvers, la companyia Eastman és el punt central de tota l'obra de Cherkaoui.

Eastman és soci artístic de deSingel International Arts Campus (Anvers) i té el suport del Govern de Flandes i la Fondation BNP-Paribas.

Biografies ballarins

DIMITRI JOURDE

Els pares de Dimitri Jourde, nascut a Paris el 1975, el van inscriure a l'edat de 9 anys a l'escola de circ d'Annie Fratellini esperant canalitzar la seva energia i calmar la seva ansia de risc. Allà descobreix el món del circ i les acrobàcies.

Es trasllada a Champigny sur Marne quan comença l'escola superior. Aquí descobreix el hip hop i el breakdance. Se'n va a estudiar a l'École de Cirque de Rosny-sous-bois i al Centre National des Arts du Cirque (CNAC), on descobreix la dansa contemporània i la capoeira i pren alguns cursos amb Peter Doussaint, que li dona el desig de perseverar en aquesta direcció.

Es gradua el 1998 amb el show *c'est pour toi que je fais ça* dirigit per Guy Allouche i participa en la creació de la companyia «le Cirque Désaccordé». L'any següent s'uneix a la companyia de dansa Kubilai Khan Investigations amb qui experimenta i inventa el seu propi vocabulari a través de diverses tècniques i trobades. Crea amb Kubilai *S.O.Y.* (1999), *Poko dance* (2001), *Mecanica Popular* (2002), *Gyrations of barbarious tribes* (2005).

Amb François Verret ha creat *Chantier Musil* (2003) i *Sans Retour* (2006); i amb Zéro Visibility corp *It's only a rehearsal* (2003), *I have a secret to tell you (please) leave with me* (2006) i *(im)possible* (2011).

Amb Sidi Larbi Cherkaoui ha ballat a *Apocrifu* (2007) i *Fractus V* (2015); i amb Zimmerman & De perrot Jourde ha treballat a *Hans was Heiri* (2011).

Juntament amb la companyia MPTA va crear el solo *XEBECHE* el 2010. El 2011 va assistir en la creació d'*UTOPISTES*, una creació dedicada al Théâtre des Célestins a Lió. Va assistir a Sidi Larbi Cherkaoui en la pel·lícula *Anna Karenine* de Joe Wright el 2012. El 2014 Jourde va participar a *Celui Qui Tmbe* de Yoann Bourgeois i el 2015 a *The Guest*, de Zero Visibility Corp.

JOHNNY LLOYD

Durant 15 anys Johnny Lloyd ha estat viatjant pel món com a Lindy Hop i professor de Charleston. Va ampliar els seus gèneres amb la incorporació de danses provinents de la cultura de dansa afroamericana incloent diverses formes de Hip Hop.

El 2003 va crear el seu primer solo *Accidental Artist*, que va ser elogiat per les crítiques. Després d'autoproduir diverses produccions de dansa va començar a rebre el suport de l'Oficina de Cultura alemanya per crear una producció a gran escala de la dansa en coproducció amb Kampnagel d'Hamburg. El 2007 va ser descobert pel popular coreògraf contemporani alemany Antje Pfundtner.

També va començar a coreografiar vídeos musicals per artistes d'avantguarda del hip hop alemany com Fettes Brot, Die Ärzte, Sammy Delux i Juli. A Alemanya va crear més de 10 produccions de dansa contemporània, totes ells elogiades per la crítica, i va treballar com a coreògraf convidat per diversos Stadttheater.

El 2011 va ser convidat a la Fontys Dansacademie com a professor convidat per tal d'ajudar a la creació conjunta d'un perfil pel currículum pel Departament Contemporary Urban. El 2012-2013 va girar amb la creació *Unpunished*, realitzada conjuntament amb Guilherme Miotto i Bodies Anonymous.

El 2013 Johnny va començar a ballar amb el coreògraf Sidi Larbi Cherkaoui. Ha ballat a *Milonga i genesis*, i el 2014 va treballar com a assistent coreogràfic per Sidi Larbi a la creació del Cirque du Soleil *Kurios*. Recentment ha ballat per Eastman/Sidi Larbi Cherkaoui pel trio *Fractus (Work in Progress)*, encarregada per al 40th aniversari de la companyia Pina Bausch, i l'Opera Shell Shock encarregada per La Monnaie de Brussel·les.

El 2014 Johnny va crear la peça contemporània de hip hop piece *Traces*, en col·laboració amb Andre Grekhov i Parktheater. La propera peça, titulada *Other Tales from the Underground*, serà estrenada Parktheater el 2016 i comptarà amb els ballarins increïbles Ksenia Parkhatskaya, Ruben García Arabit, Nemo Oeghoede i Andre Grekhov.

FABIAN THOME DUTEN

Fabián va néixer el 1981 al sud de França (Saint Jean de Luz) on va fer les seves primeres passes de dansa als 7 anys, a l'escola Catalina Gómez. El 1999, dirigit per aquesta passió, va continuar la seva formació al Real Conservatorio Profesional de Danza de Madrid, graduant-se en ball espanyol i flamenc el 2004.

Va continuar la seva carrera com a part de les millors companyies del país i va treballar amb els professors de flamenc i dansa espanyola més importants, com ara Joaquín Cortés (2004-2005) a *Amor y Odio*, Rafael Amargo (2005-2009) com a solista, Lola Greco (2009) a *Amor Brujo* com a solista, entre molts d'altres.

A més del seu talent com a ballarí i intèrpret, Fabián va començar a crear les seves pròpies coreografies, mostrant el seu estil. El 2006 va presentar el seu primer espectacle al Festival andalús de Sant Joan de Luz (França) i des d'aleshores ha ofert creacions originals.

El reconeixement del seu treball va arribar el 2009, amb el 2n Premi per *Solo Choreography* i 1r Premi de Photo Scene per *Así me siento* en la XVIII edició del Certamen Coreogràfic de Dansa Espanyola i Flamenc celebrat a Madrid.

El 2011 Fabián va formar la seva pròpia companyia: F.T. Dance Company, amb *Desde el Sofá*, una peça de dansa i teatre, inspirada pels perills de la vida quotidiana. El mateix any va guanyar el 2nd Premi a la XX edició del Certamen Coreogràfic de Dansa Española y Flamenco de Madrid amb *Del juego a la pelea*. (Extracte de *Desde el Sofá*).

El 2012 va ser descobert per Franco Dragone, que el va convidar a la seva nova producció a Macao TABOO com a ballarí i coreògraf. Fabian va tornar a Europa el 2013 i va treballar a Elephant Black Box Company amb Jean Philippe Dury , Sharon Fridman i Carlos Fernández Fuentes. El 2014 va presentar la seva nova producció *Entre Sombras* (assistent artístic Carlos Fuentes), que incorpora un llenguatge sobre el cos. Amb aquest nou enfocament va guanyar el premi a la millor interpretació al Certamen Internacional Burgos/New York (juliol 2014) i va ser convidat a alguns festivals, com Mas Danza, Talent Madrid, Festival Zinegoak (Bilbao), Tel Aviv...

Al febrer de 2015 Fabian va formar part de la darrera producció d'Arantxa Sagardoy i Alfredo Bravo, *Sibil·la* a Suïssa.

PATRICK WILLIAMS SEEBACHER / TWOFACE

Patrick Williams Seebacher, més conegut a l'escena de la dansa urbana com a Twoface, va descobrir la seva passió per la dansa als 19 anys. Nascut a Munich. Va començar en la dansa participant en batalles urbanes de hip hop. Aquests certamens van significar el principi de la seva fama internacional no només com a ballarí, sinó també com a artista. Va guanyar batalles internacionals com a SDK, The Notorious IBE i World of Dance i actualment és un jurat molt sol·licitat.

Com a performer ha treballat amb Marlou Airodo a *Irgendwo* i realitzat a ?Culture de Patrizia Novorol. També ha ballat a *Zwölf Kultur trifft Quartier* de Lorca Renoux i Ronin – made in Germany de Takao Baba.

PREMSA
MERCÈ ROS
93-256 26 14
mros@mercatflors.cat
www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorci format per

Amb la col·laboració

